

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobců: a) A. J., narozená dne x,

 b) nezl. E. J., narozený x
 oba státní příslušností x
 oba bytem x

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**
 sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 5. 2022 č. j. OAM-416/ZA-ZA11-K12-2022

takto:

I. Žaloba se zamítá

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci se podanou žalobou domáhali zrušení shora specifikovaného rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto, že žádost o udělení mezinárodní ochrany se podle ust. § 16 odst. 2 zákona č. 25/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), zamítá jako zjevně nedůvodná.
2. Žalobci v žalobě namítali, že žalobkyně a) je manželkou p. x, který v roce 2018 demonstroval proti proruské politické straně v Moldavsku, načež byl nucen Moldavsko opustit. Z důvodu aktuální situace na Ukrajině a počátku konfliktu s Ruskem se situace v místě původu žalobců zhoršila a obava z útoku neznámých mužů byla natolik intenzivní, že se rozhodli zemi

původu opustit. Jako důkaz navrhli provést výslech obou žalobců. Neztotožnili se ze závěry žalovaného, měli za to, že obava o vedení plnohodnotného života může být do značné míry subjektivní a pro vycestování se rozhodli, neboť jejich obava o bezpečí byla značná. K možnosti domoci se právní ochrany žalobci uvedli, že je to možné, ale je to problematické. Dle jejich názoru není možné, aby žalovaný posuzoval případ pouze na základě známých informací o dodržování lidských práv v Moldavsku a na základě uzavřených mezinárodních smluv, ale je nutno k celé záležitosti přistoupit komplexně, což se nestalo a došlo tak k nesprávnému posouzení skutkového stavu, což vyústilo v hodnocení žádosti žalobců jako zjevně bezdůvodné.

3. Žalovaný ve svém vyjádření neshledal oprávněnost žalobních námitek. Plně odkázal na žalobou napadené rozhodnutí a rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 10. 6. 2022 č. j. 1 Az 23/2021-25, který se týkal manžela žalobkyně a). Navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.
4. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (ust. § 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
5. Soud o věci samé rozhodl bez jednání dle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s., jelikož žalobci k výzvě soudu ve stanovené dvouměsíční lhůtě nevyjádřili svůj nesouhlas s takovým projednáním věci a žalovaný výslovně souhlasil s projednáním věci bez nařízení jednání.
6. Žalobci navržený výslech soud neprovedl, neboť výslech nezletilého žalobce b) se vzhledem k jeho věku jevil jako nadbytečný a žalobkyně a) měla možnost uvést všechny podstatné informace v rámci svého pohovoru, který s ní provedl žalovaný a ani v žalobě netvrdila, že by mohla uvést nové skutečnosti.
7. Ve správním spise se pro daný případ nalézají tyto podstatné dokumenty: žádost o udělení mezinárodní ochrany ze dne 4. 4. 2022, údaje k žádosti o mezinárodní ochranu ze dne 8. 4. 2022, protokol o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 8. 4. 2022, informace Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky „Moldavsko - Bezpečnostní a politická situace v zemi“ ze dne 31. 1. 2022, informace Hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu ze dne 28. 7. 2021, žalobou napadené rozhodnutí č. j. OAM-416/ZA-ZA11-K12-2022 ze dne 24. 5. 2022.
8. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobkyně a) dne 4. 4. 2022 podala jménem svým a jménem svého nezletilého dítěte žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. K této žádosti poskytla dne 8. 4. 2022 údaje, kdy sdělila, že se narodila v Moldavsku a je moldavské národnosti, stejně jako její syn. Je schopna se dorozumět moldavsky a rusky. Oba vyznávají pravoslavné křesťanství a ona nikdy nebyla členkou žádné politické strany, ani se o politiku nezajímá. Doplnila, že je vdaná, její manžel žije v České republice od roku 2019 a požádal zde o mezinárodní ochranu. Do České republiky přicestovali žalobci osobním automobilem dne 27. 3. 2022. Jako důvod žádosti žalobkyně a) označila problémy v souvislosti s jejím manželem, který se v roce 2018 zúčastnil demonstrace proti proruské straně v Moldavsku, a poté mu začalo být vyhrožováno. Její manžel v roce 2019 odjel do České republiky, ale výhrůžky nepřestaly a žalobcům bylo vyhrožováno i přesto, že se přestěhovali.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

9. Při pohovoru dne 8. 4. 2022 sdělila žalobkyně a), že k nim domů vždy přišli dva muži a chtěli, aby zavolala manžela a pokud se manžel nevrátí do Moldavska, tak tvrdili, že vše skončí tragicky. Žalobkyně a) se obrátila na městskou policii, ale ta jim nepomohla. Výchružky začali přibližně v roce 2019 po demonstraci, které se manžel žalobkyně a) účastnil. Jednou až dvakrát za měsíc k nim domů docházeli a vyhrožovali poničením majetku a následně také, že ublíží žalobci b). Po přestěhování jim začali vyhrožovat jiní muži, naposledy jim bylo vyhrožováno přibližně měsíc před odjezdem ze země původu. Obrátili se s žádostí o pomoc na městskou policii, jednou podávali stížnost, ale odpověděli jim, že není důvod nic prošetřovat, ale žádný záznam o tom nemají. Žádné jiné problémy žalobci ve vlasti neměli.
10. Rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 5. 2022 č. j. OAM-416/ZA-ZA11-K12-2022 byla žádost žalobců o udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 16 odst. 2 zákona o azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná.
11. Soud posoudil předmětnou věc následovně:
12. Podle ust. § 16 odst. 2 zákona o azylu *jako zjevně nedůvodná se zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.*
13. Podle ust. § 16 odst. 3 zákona o azylu *jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b. Jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle odstavce 2, rovněž se neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.*
14. Podle ust. § 2 vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců ve znění účinném od 23. 3. 2019, *Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu 1. Albánii, 2. Alžírsko, 3. Austrálii, 4. Bosnu a Hercegovinu, 5. Černou Horu, 6. Ghanu, 7. Gruzii, s výjimkou Abcházie a Jižní Osetie, 8. Indii, 9. Island, 10. Kanadu, 11. Kosovo, 12. Lichtenštejnsko, 13. Makedonii, 14. Maroko, 15. Moldavsko, s výjimkou Podněstří, 16. Mongolsko, 17. Norsko, 18. Nový Zéland, 19. Senegal, 20. Spojené státy americké, 21. Srbsko, 22. Švýcarsko, 23. Tunisko, 24. Ukrajinu, s výjimkou poloostrova Krym a částí Doněcké a Luhanské oblasti pod kontrolou proruských separatistů.*
15. Soud má za to, že žalovaný zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Za účelem zjištění skutkového stavu věci provedl s žalobkyní a) pohovor, při kterém jí umožnil uvést všechny podstatné skutečnosti, zejména důvody podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany, okolnosti, za kterých žalobkyně opustila vlast apod. Žalovaný si také opatřil informace o Moldavsku. Soud má za to, že skutkový stav věci byl zjištěn dostatečně, nejsou o něm důvodné pochybnosti, žalovaný se vypořádal se vším, co žalobkyně uvedla a co v řízení vyšlo najevo, postupoval v souladu se správním řádem.
16. Žalobci požádali o udělení mezinárodní ochrany dne 4. 4. 2022, žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 24. 5. 2022. Ve správním spise se nachází aktuální zprávy o

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

zemi původu žalobců, např. informace Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 31. 1. 2022 „Moldavsko - Bezpečnostní a politická situace v zemi“ (tedy z doby cca 4 měsíců před vydáním napadeného rozhodnutí) a informace Hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu ze dne 28. 7. 2021 (tedy z doby cca 10 měsíců před vydáním napadeného rozhodnutí). Shromážděné podklady tak pocházejí z doby blízké vydání napadeného rozhodnutí. Zdejší soud k tomu dále odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2019 č. j. 6 Azs 82/2019-25, ve kterém se uvádí: „*Nejvyšší správní soud se ve své judikatuře opakovaně vyjádřil k povinnosti zajistit, aby při posuzování žádostí o mezinárodní ochranu byly získávány přesné a aktuální informace z různých zdrojů, týkající se obecné situace v zemích původu žadatelů (viz rozsudek ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008 - 81, ze dne 20. 12. 2017, č. j. 10 Azs 310/2017 - 56, nebo ze dne 12. 7. 2018, č. j. 9 Azs 105/2018 - 42). Judikaturou tedy již byla řešena otázka aktuálnosti použitých informací o zemi původu. Konkrétní otázku, jak staré podklady (informace o zemi původu) lze považovat ještě za objektivní a aktuální, je třeba vždy posuzovat v závislosti na konkrétním případě, neboť jak správně konstatoval městský soud, zastaralost nelze posuzovat pouze na základě uplynutí času, ale je třeba ji posuzovat v závislosti na tom, zda nedošlo v mezidobí ke změně okolností.*“ Ve správním řízení ani v řízení před soudem nevyplynulo, že by shromážděné podklady nevypovídaly o aktuální situaci v Moldavsku. Soud dále poukazuje na to, že ze zpráv obsažených ve správním spise je zřejmé, že situace v Moldavsku je stabilní, a proto by bylo možné i zprávy staršího data považovat za aktuální. Zprávy obsažené ve spisovém materiálu jsou též relevantní pro posuzovaný případ, neboť potvrzují, že v případě žalobců lze Moldavsko považovat za bezpečnou zemi původu. Ze zpráv je zřejmé, že obec x, kde se žalobci naposledy zdržovali, je mimo oblast Podněstří a je tedy plně pod kontrolou bezpečnostních složek Moldavska.

17. K možnosti domoci se ochrany u příslušných orgánů se Nejvyšší správní soud vyjádřil např. v rozsudku ze dne 31. 10. 2008, č. j. 5 Azs 50/2008 - 62, v němž uvedl, že „*[p]okud je zjevné, že orgány v zemi původu nejsou schopny či ochotny poskytnout účinnou ochranu před vážnou újmu způsobenou nestátními subjekty, nelze po žadateli požadovat, aby se na tyto orgány obracel. Pokud to však zjevné není, jako v projednávaném případě, žadatel musí v pohovoru se žalovaným uvést, proč se na poskytovatele ochrany s žádostí neobrátil; břemeno tvrzení ohledně nedostupnosti (resp. nedostatečnosti) ochrany v zemi původu tudíž leží na straně stěžovatelky.*“
18. Z judikatury Nejvyššího správního soudu dále plyne, že pochází-li žadatel o mezinárodní ochranu z bezpečné země původu, leží hlavní odpovědnost na prokázání toho, že se o bezpečnou zemi původu nejedná, právě na žadateli (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 10. 2020, č. j. 10 Azs 232/2020 - 32, ze dne 23. 9. 2020, č. j. 6 Azs 209/2020 - 29, ze dne 24. 9. 2020, č. j. 1 Azs 49/2020 - 32, ze dne 30. 9. 2020, č. j. 9 Azs 185/2020 - 30, ze dne 24. 11. 2020, č. j. 4 Azs 229/2020 - 32, ze dne 4. 12. 2020, č. j. 3 Azs 129/2020 - 68, ze dne 11. 11. 2020, č. j. 6 Azs 240/2020 - 34, či ze dne 17. 2. 2021, č. j. 7 Azs 347/2020 - 23). Pokud se tedy udělení mezinárodní ochrany domáhá žadatel ze země patřící mezi bezpečné země původu, je jeho úkolem přesvědčit žalovaného, že žádost nelze zamítnout podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, ale že jeho mimořádný příběh odůvodňuje věcné posouzení žádosti podle zákona o azylu. Nedoloží-li žadatel, že v jeho případě tuto zemi nelze za bezpečnou považovat, nedochází ze strany žalovaného k hodnocení, zda žadatel splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu, resp. k posuzování jeho rodinných a jiných vazeb.

19. V souladu s § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu a § 2 bodu 24 vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, považuje Česká republika za bezpečnou zemi původu Moldavsko s výjimkou Podněstří. Žalobci bydleli před svým odchodem z Moldavska v obci x, která se nachází ve střední části Moldavska, mimo oblast Podněstří. Při pohovoru uváděli jen problémy se soukromými osobami, které měly žalobkyni a) vyhrožovat. Z podkladů shromážděných žalovaným přitom vyplývá, že Moldavsko je bezpečnou zemí, které je přes dílčí nedostatky schopno svým občanům zajistit ochranu ze strany státu, na jehož orgány se však se svými problémy žalobkyně a) oficiálně obrátila pouze jednou a věc dále nijak neřešila.
20. Pokud neučinila žalobkyně a) téměř žádné kroky k využití všech prostředků, které právní řád v zemi jejího původu k ochraně práv a svobod poskytuje, nelze učinit závěr, že by jí taková ochrana nebyla poskytnuta, případně že by jí sice poskytnuta byla, ale neúčinně (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2004, č. j. 6 Azs 8/2003 - 44, anebo usnesení ze dne 12. 7. 2017, č. j. 9 Azs 99/2017 - 28). Městský soud má za to, že v Moldavsku by byla žalobkyni poskytnuta ochrana, pokud by se ohledně výhrůžek vůči své osobě oficiálně obrátila na policii či jí nadřízené orgány a ne pouze podala stížnost na městskou policii. Po žalobkyni a) tedy lze požadovat, aby se nejprve obrátila na vnitrostátní orgány a až v případě neúspěchu vyžadovala ochranu státu jiného.
21. Soudu je z jeho činnosti známo, konkrétně z rozsudku ze dne 10. 6. 2022 č. j. 1 Az 23/2021-25, že v případě manžela žalobkyně a) policie dále případ neřešila, protože jí nebyly poskytnuty dostatečné informace, což bez dalšího nevylučuje možnost efektivní ochrany v budoucnosti. Vzhledem k tomu, že situace manžela je stěžejním důvodem žádosti žalobců o mezinárodní ochranu, tak lze předpokládat, že ani žalobkyně a) nebyla policii schopna poskytnout žádné informace, pro které by bylo možné zahájit vyšetřování. Jak sama uvedla v pohovoru, tak jediné co věděla, že do jejich domácnosti dochází dva muži, které ani jakkoliv blíže nepopsala.
22. Nejvyšší správní soud opakovaně ve své judikatuře zdůraznil, že zákon o azylu neslouží k ochraně žadatelů před jakýmkoli negativními jevy v zemi původu a primárně nemůže sloužit k řešení pobytové situace v České republice; srov. např. rozsudky zdejšího soudu ze dne 19. 10. 2006, č. j. 7 Azs 234/2005 - 48, ze dne 12. 10. 2006, č. j. 6 Azs 297/2005 - 53, či ze dne 26. 9. 2006, č. j. 4 Azs 442/2005 - 43. Udělení mezinárodní ochrany je namístě tam, kde žadateli hrozí pronásledování nebo nebezpečí vážné újmy, nikoli v situaci, kdy se žadateli nedaří legalizovat jeho pobyt na území České republiky v souladu se zákonem o pobytu cizinců.
23. Městský soud se z výše uvedených důvodů ztotožňuje se závěrem žalovaného o zjevné nedůvodnosti žádosti žalobců o mezinárodní ochranu, který se opírá o nevyvrácenou domněnku, že Moldavsko je bezpečnou zemí původu. Nedůvodnou je proto i žaloba proti rozhodnutí žalovaného.
24. Městský soud v Praze uzavírá, že žalobci v průběhu správního řízení nesdělili žádnou skutečnost svědčící o tom, že by v jejich případě mohly být naplněny důvody pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany. Žalovaný tak postupoval správně, když žádost žalobců zamítl jako zjevně nedůvodnou podle ust. § 16 odst. 2 zákona o azylu.

25. Nad rámec uvedeného soud dodává, že si je vědom skutečnosti, že v současné době probíhá válečný konflikt na Ukrajině, přičemž soud může výjimečně přihlédnout i ke skutečnostem nastalých po vydání napadeného rozhodnutí. Ke dni svého rozhodnutí však soud neměl žádné informace o tom, že by se zmíněný konflikt měl rozšířit na území Moldávie, ani že by měla být bezpečnost v zemi zásadně zhoršena. Soud proto vycházel z dosavadních informací o stavu v zemi a ze skutečnosti, že je Moldávie považována za bezpečnou zemi původu ve smyslu vyhlášky č. 328/2015 Sb.
26. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Vzhledem k bezodkladnému rozhodnutí o žalobě soud nerozhodoval o návrhu žalobců na přiznání odkladného účinku žalobě.
27. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci neměli ve věci úspěch, proto jim náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. června 2022

JUDr. Marcela Rousková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

